

[Kristen Amby.]

tidig Lovgivning med Hensyn til det Problem, Svangerskabskommissionen har behandlet.

Jeg tror, at baade Sagen og i øvrigt ogsaa Regeringen, og særlig Justitsministeren, vilde være bedst tjent med, om man undlod nu at fremsætte Lovforslag paa det nævnte Omraade og foreløbig henviste Problemet til den Kommission, der behandler det befolkningspolitiske, for det er da klart, at de to Ting er Sider af samme Sag og ikke kan løses ud fra hinanden.

Det er en venlig Henstilling, jeg her retter til Regeringen. Jeg tror, at om man fulgte den, vilde man ogsaa befri sig selv for visse Vanskeligheder; men det er naturligvis ikke først og fremmest derfor, jeg gør det, det er af Interesse for Sagen. For her deler Anskuelserne i Landet sig ikke, heldigvis slet ikke efter noget partipolitisk, og der er al Grund til at lade denne Sag debatteres i Offentligheden under et Helheds-synspunkt i endnu højere Grad, end det hidtil er sket. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil følge denne Henstilling.

Fornæs: Under Behandlingen af Folkeskoleloven i Januar i Fjor gjorde man fra forskellig Side gældende, at det næppe var troligt, at Forældrene var saa villige til at godkende de Fremskridt med Hensyn til Undervisningstid og -længde, som var nedfældet i Lovens Paragraffer. Da jeg nu i Kraft af Loven om Skolens Tilsyn er valgt som Forældreraadsmedlem i den Kommune, jeg bor i, tør det maaske forudsættes, at jeg har noget Kendskab til de Tanker og Følelser, der rører sig blandt Forældre i en Storby som København. Jeg vil da gerne herudfra have Lov til at fremføre et Par Betragtninger.

For det første vil jeg gerne bede Undervisningsministeren om at undersøge et Forhold, jeg nu skal fremdrage. Det angaar Optagelsesprøven til Mellemskolen i Storkøbenhavn, en Prøve, der tidligere i for høj Grad var Tilfældighedens Præg. Det er fastslaaet i en kgl. Anordning af 23. Marts 1933, § 4 A, Stk. 1, at der efter Prøveudvalgets nærmere Bestemmelse i Løbet af det sidste Skoleaar før Optagelsen afholdes 3 Prøver, udelukkende skriftlige, i Dansk og Regning. Efter den tidligere Ordning var der en skriftlig Prøve i Maj og en mundtlig i Juni. Denne Prøve var i for høj Grad, hævdede man, Tilfældighedens Præg. Man mener, at man gennem disse 3 grundigere, udelukkende skriftlige Prøver i Dansk og Regning

kan bedømme Børnene retfærdigere. Den første Prøve efter disse Regler afholdtes i 1934 i Forsommeren; i 1936 fandt Prøven Sted fra 20.—23. Januar, fra 17.—20. Februar og fra 16.—19. Marts.

Det er ganske utvivlsomt, at Resultatet af disse vidtgaaende Prøver maa blive retfærdigere end tidligere, men det har utvivlsomt ogsaa medført, at Prøverne i for høj Grad præger 5te Klasserne. Naar Skoleaaret gaar fra August til Juni, og Prøverne skal afholdes fra Midten af Januar, vil det medføre, at Lærerne allerede fra Aarets Begyndelse føler sig fristet til at tilrettelægge Undervisningen med de sig nærmende Prøver for Øje. 5te Klasserne vil da i endnu højere Grad end tidligere blive præget af Hensynet til Mellemskolen, blive Forberedelsesklasser, der i højere Grad tager Hensyn til de Elever, der skal gaa videre i Mellemskolen, end til de mange, forhaabentlig flere og flere, der agter at fortsætte Hovedskolens 6te, 7de og 8de, ja maaske 9de Klasse.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Undervisningsminister, at han overvejer dette Problem og søger gennemført en Ordning, hvorved Prøverne lægges paa et senere Tidspunkt af Aaret, og at de 3 Prøver eventuelt presses noget mere sammen. Selv om Aarsagen til det nuværende tidligere Tidspunkt udelukkende er at søge i den Realitet, at Prøveudvalget skal have den fornødne Tid til at gøre sit Arbejde færdigt, Slutbedømmelse og Fordeling af Børnene blandt de forskellige Mellemskoler, saa maa man nok med lidt god Vilje kunne finde sig til Rette med Prøver afholdt f. Eks. i Marts og April.

Jeg vil saa gerne vende mig til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal have obligatorisk 8de Klasse og maaske endog 9de Klasse. Jeg gør opmærksom paa, at jeg her kun vil tale for Storstadens Vedkommende, andre maa tale om, hvorledes man skal indrette Folkeskoleloven med Hensyn til Undervisningen paa Landet. Det er jo egentlig ikke noget nyt, at Børn gaar 8 Aar i Skole. Da jeg i 1895 gik ud af den offentlige Skole, havde jeg gaaet 8 Aar i Skole, ganske vist ikke i en 8de Klasse, man havde kun 6 fortløbende Klasser og maatte gaa 3 Aar i den sidste, men man gik 8 Aar i Skole, ikke obligatorisk, men i Almindelighed.

Saa gennemførte man Mellemskoleordningen af 1903, og der gjorde man gældende, at da Forskolen omfattede 5 Aar og Mellemskolen 4, skulde Mellemskolebørnene gaa 9 Aar i Skole — ganske vist drejede det sig kun om det Faatal af Børnene, som